

caturam piscibus exercent, quales sunt asellus major, accipenser, Xiphias, scombrus major, galeus laevis, Belgicè *Haye*, aliquie, Anglice dicti *Killingb*, *Turbatt*, *Skellocks*; ex quo genere piscium coctorum lentorem ac pinguedinem colligunt, tergendi lavandisque linteis idoneum. Pisces istos singulis diebus Sabbathi distrahit inter Bremenses aliosque Germanos, eo commerciorum causa profectos. Abundant insuper hæ insulæ avibus omnis fere generis, & variae formæ. Anatum species plurimæ sunt, quæ singulis suis nominibus ab indigenis distinguuntur. Armenta, boves, vaccæ majores sunt, quam in Scotia, & quidem coloris ut plurimum candidi, majores quoque oves. Tergora, pelles, animalium exuvias, etiam lentorem illum supradictum cum peregrinis ac advenis commutant, eaque repetunt, quibus maxime ipsi genti. Incolæ moribus sunt paulo rudioribus, alias ingeniosi satis & industrii, tum in mercaturæ studiis, tum in formandis reipub. suæ legibus. Religiosi insuper sunt, homicidia ac cædes summopere detestantur, pacifice satis inter se ac concorditer viventes. Nullos illic vel mendicos, vel nebulones, vel fures reperias, ægre ad jumenta adducuntur. Ex maris spoliis plerique vicitant, vitam degentes nauticam; vita sua prodigi sunt, cum procelloso admodum mari, exiguis scaphulis, se committant, quas facile maris æstus ac fluctus, quem *Roofs* vocant, absorbet. Agros excolunt, sed segnius, qui hordeum & avenam ferunt; ædium quoque cultum negligunt, cui mare præferunt. Nullas ullibi arbores reperias, & tamen ex signis quibusdam colligere est, arbores inhibuisse. Domos habent inelegantes, verum pluvias, ventisque impervias, sola patente janua, & foramine tecti, quo diem excipiunt. Carnibus, piscibus, caseo & butyro vivunt, quæ censu suos & onera solvere tenentur: pondera & mensuræ similes sunt Norvegicis, uti & alia domestica. Lingua ipsis Danicam maxime refert, admixtis Anglicis vocibus. In potum uberiorem proniores sunt, nec minus ad provectionem admodum senectam perverniunt, testantur indigenæ vixisse apud se hominem centum & sexaginta annorum. Corporibus sunt firmis, validis & bene habitis.

Ad latus harum insularum occidentale cernitur Insula, Thule dicta, verum an hæc vera

Vita genus.

Lingua.

Thule.

illa *Thule* sit, Virgilio aliisque Romanis scriptoribus memorata, dubium. Statius Britanniam esse voluit, cum inquit:

*Cerulus haud aliter cum dimicat incola Thules
Agmina falcifero circumvenit acta corvo.*

Ptolemæus ejus medium ponit gradu longit. xxx, min. 20, latitud. LXIII. Suidas nomen traxisse putat à Thule Rege Ægyptio; Isidorus à Sole. Ejus verba adscribam: *Thule ultima insula Oceani inter Septentrionem & Occidentalem plagam, ultra Britanniam, à sole nomen habet, quia in ea æstivum solsticium facit Sol, & nullus extra eam dies est. Vnde pigrum & concretum ejus mare. Reinerus Reneccius docuit Tell lingua Saxonica significare limitem, quo forte respexit Isidorus. De ejus ergo positione ambigitur. Ortelius suspicatur Tilemarchiam Norvegia Regni tractum esse antiquorum Thulen. Atqui ex Isidoro Thule inter Septentrionem & Occidentem sita cum sit, alibi querenda est. Plerique alii Islandiam volunt esse ipsissimam Thulen, à quibus tamen dissident, Saxo Grammaticus, Crantzius, Milius, Iovius. Caspar Peucerus libro de terræ dimensione autor est Scetlandiam vocari à nautis Thilensell; quod si ita est, merito cum Cambdeno dicere liceat, inventam Thulen. Certe Solinus eam juxta Britanniam ponit: Multæ alia circum Britanniam insule, è quibus Thule ultima, in qua æstivo solsticio, Sole de Cancri sidere faciente transitum, nox pene nulla. Brumali solsticium dies adeo contractus, ut ortus juncti sint & occasus. Ultra Thulen pigrum est & concretum mare. Inde à Caledonia promontorio Thulen petentibus bidui navigatio est. Quamvis autem Scetlandiæ Polus arcticus non ita attollatur, ut de Thule commentus est Pitheas Massiliensis apud Strabonem, tamen ut eam eandem cum Thule judicemus, faciunt 1. nominis ante relati affinitas. 2. Poli elevatio cum Ptolemaica exacte consentiens. 3. Quod bidui navigatione à Caledonia promontorio distet, ex Solini descriptione. 4. Quod inter Septentrionalem & Occidentalem plagam sit interjecta, ut notavit Isidorus, hoc est, inter Norvegiæ & Scotiam, quo loco eam quoque Saxo Grammaticus constituit. Postremo quod Bergorum littori sit opposita, ut voluit Mela; Thule Bergorum littori opposita est, Grajus & nostris celebrata carminibus. De Thule plura vide apud Fr. Petraracham lib. 3, epist. 1.*

Scetlan-
diam esse
veterum
Thulen
probatur.